

# PDC-178 O, scump cămin

*Moderato*

O, scump că - min, în ca - re toți pe Ti - ne Te prea - mă -  
 resc me - reu, I - sus Cris - tos! Și un - de din mul -  
 ți - mea ca - re vi - ne, Tu ești cel mai iu - bit și pre - ți -  
 os. A - co - lo ori - ce su - flet Te do - reș - te, Și ori - ce  
 ochi spre Ti - ne-i în - drep - tat, Și vo - ia Ta ori -  
 ci - ne-a ști do - reș - te, Fi - ind de al Tău Cu - vânt miș - cat.

**1** O, scump cămin, în care toți pe Tine  
 Te preamăresc mereu, Isus Cristos!  
 Și unde din mulțimea care vine,  
 Tu ești cel mai iubit și prețios.  
 Acolo orice suflet Te dorește,  
 Și orice ochi spre Tine-i îndreptat,  
 Și voia Ta oricine-a ști dorește,  
 Fiind de-al Tău Cuvânt mișcat.

**2** O, scump cămin, în care soț, soție.  
 Numai de Duhul Tău se simt mânați!  
 În Tine aceeași temelie,  
 De-un singur gând, de-un singur dor purtați.  
 Nedespărțiți, c-o dragoste sporită,  
 Ei sunt supuși, Te-ascultă amândoi,  
 De-i zi frumoasă, ori de-i mohorâtă,  
 De-s vremuri bune, ori de sunt nevoi.

**3** O, scump cămin, în care copilașii  
 C-un singur glas Te cântă, Te slăvesc!  
 Și pruncii mici ce-abia pot face pașii,  
 Numele-Ți sfânt L-îngână și-L iubesc.  
 Ferice'n jurul Tău ei se adună,  
 Ascultă graiul Tău Dumnezeiesc,  
 De rai, de cer se bucură'mpreună,  
 Simțind iubirea Ta, ei Te doresc.

**4** O, scump cămin, în care Tu, Părinte,  
 Domnești în orice timp și'n orice ceas,  
 Și unde Tu reverseși din locuri sfinte  
 Balsam și mângâiere în necaz.  
 Ferice când pe toți conduci în pace,  
 Pe-acest pământ, dându-le ajutor,  
 Și căror harul Tău un loc le face  
 În sfânt locașul Tău nepieritor.